

« zurück blättern vor »

KAMERJUNKIER subst. m., ab 1755; ‘junger Edelmann im Dienst an einem Hof in Rußland oder Deutschland’ – ‘młodszy szambelan dworu w Rosji lub w Niemczech’: 1755 Branicki, BOR 139 *przez konsyderacyą [...] przymiotów [...] JMć Pana Adama Dębskiego Kamerjunkra JE. K. Mci Porucznika w Regimencie Konnym moim Hetmańskim*. ○ (1832) 1833 D₃ VI 81, SJAM *kamerjunkry świszczą jak puszczyki*. ○ [LBel.] (1830) 1907 Czyń. Jakob. 129, DOR *Któż by zdołał opisać szczęście modnisiów salonowych zaszczyconych tytułem kamerjunkrów albo szambelanów cesarskich?* ○ [arch.] (1874) 1876 Krasz.Brühl 50, DOR *Ulubieniec króla Augusta został jego kamerjunkrem*. ○ [arch.] †1921 Sokoł.A.Dzieje I 211, DOR *[Czartoryscy] w roku 1796 podczas noworocznych awansów zostali mianowani kamerjunkrami samej imperatorowej*. – SWIL, SW, LSP, DOR (hist.). ◇
Etym: nhd. *Kammerjunker* subst. m., ‘junger Edelmann im Dienst bei der Person des Fürsten’, GRI. ❖ Alle Belege außer denjenigen von 1755 und 1875 beziehen sich auf russische Verhältnisse (vgl. russ. *kamerjunker*). Der Erstbeleg beweist allerdings, daß es sich um eine direkte Entlehnung handelt.

« zurück blättern vor »